

CHIAR DACĂ...

„Căci, chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi, și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule, și nu vor mai fi boi în grajduri, eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeu! Domnul Dumnezeu este tăria mea;” (Habacuc 3:17-19a)

Chiar dacă Soarele-ar apune pe veci
Și Luna de-ar cădea din cer
Chiar dacă-ntreg pământul ar dispărea și el,
Și tot ce-a fost pe lume n-ar mai fi de fel,

Și dacă cer albastru n-ar mai fi nicicând
Și stele de n-ar fi pe boltă seara
Și izvorul de n-ar mai susura ca altădată
Și floarea de n-ar mai fi frumoasă, parfumată,

Eu tot nu te părăsesc pe Tine
Tu ești comoara mea din cer

Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Camelia Sabău
Tehnoredactare: Dan Matei

Tu ești tot ce viața-mi stăpânește
Te iubesc, că TU ești TATĂL meu.

Și alba frumusețe a turmelor de miei
De-ar dispărea și ea cu-ntreaga lume,
Și roza floare de măr de s-ar ofili
Și duioasă primăvară de n-ar mai fi,

Și dacă porumbeii albi n-ar mai vesti pa-
cea,
Iar frunza-ngălbenită nu ar veni cu toam-
na,
Chiar dacă miresme n-ar mai fi pe pă-
mânt,
Și totul ar fi numai urât, rău și frânt,

Eu și-atunci DOAMNE Ți-aș cânta mări-
rea
Frumosu-Ți chip și bunătatea-Ți mare
Ți-aș cânta laudă din inima mea toată
Și zi și noapte Ți-aș aștepta venirea.

Și când zefirul se joacă duios
Prin ramuri de cireși înflorite
Sau când iarna aduce cu ea
Frumosu-I vâl de zăpadă argintie și re-
ce.

Eu te laud, Te cânt, Te măresc
Și cu lacrimi în ochi,
Viața-mi e o sărbătoare ...
Căci Tărie Doar Tu îmi ești
Domnul meu Bun și mare.
(1979)

Camelia Sabău

Anunțuri

Luni	ora 18.00	Ședință de comitet
Marti	ora 17.00	Învățăm la instrumente
Miercuri	ora 18.00	Repetiție de cor
Joi	ora 18.00	Închinare și studiu biblic
Vineri	ora 17.00	Întâlnire de tineret. Studiu cu fratele Daniel
Duminică	ora 09.30	Grupurile de rugăciune
Duminică	orele 10.00 și 17.00	Servicii de închinare

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

LECȚIA SUVERANITĂȚII DIVINE

„Eu zic celor ce se fălesc: „Nu vă făliți!”, și celor răi: „Nu ridicați capul sus!” Nu vă ridicați capul așa de sus, nu vorbiți cu atâta trufie! Căci nici de la Răsărit, nici de la Apus, nici din pustiu nu vine înălțarea. Ci Dumnezeu este Cel ce judecă: El coboară pe unul, și înalță pe altul.“

(Psalmi 75:4-7)

DIN CUPRINS:

pag. 2 **El ne este părtaș**

pag. 4 **Chiar dacă...**

Înainte de Campania din Rusia, sfătuit să fie prudent și rezervat cu privire la respectiva expediție militară, Napoleon a exclamat plin de sine: „eu propun, eu dispun”.

După ce, la scurt timp, armata franceză a fost nevoită să se retragă în debandadă, fiind învinsă în primul rând de iarna rusească și apoi de armata rivală, unul din apropiații săi a îndrăznit să întoarcă replica, spunându-i: „omul propune, Dumnezeu dispune”.

Într-adevăr, lui Dumnezeu îi displace să vadă oameni mândri, încrezători peste măsură în propriile lor puteri.

Spiritul trufaș și plin de sine vine dintr-o inimă rea și necredincioasă care nu este în stare să recunoască autoritatea și suveranitatea lui Dumnezeu deasupra oricărei ființe sau lucru din Univers.

Când oamenii se bazează atât de mult pe capacitățile lor încât să considere că n-au nevoie de sfatul, aprobarea și ajutorul lui Dumnezeu în planurile lor, lui Dumnezeu îi place să se amestece în viața unor astfel de oameni, stricându-le hotărâ-

Continuare pag. 2

rile îndrăznețe dar nebunești și haine.

A considera că putem propune și dispune după bunul nostru plac, înseamnă să ne înălțăm capul mai sus decât trebuie, atentând cu nerușinare la locul pe care numai Dumnezeu îl poate ocupa ca și Creator și Stăpân peste toate.

Cine se încumetă să comită o asemenea impietate va trebui să suporte smerirea din partea Domnului, fiind coborât până în țărâna pământului, spre învățătură de minte atât pentru el cât și pentru alții asemenea lui.

Adevărul este că oricât am încerca,

noi nu ne putem ridica pe noi înșine, nici prin efortul personal și nici prin alianțe sau sprijin omenesc.

Înălțarea vine numai și numai de la Domnul, atunci când omul acceptă că este produsul harului lui Dumnezeu, când se știe smeri, când se știe frânge, când înțelege că depinde de Domnul și că destinul lui este în mâinile Celui care ține și conduce toate lucrurile cu sfatul voii Sale.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

EL NE ESTE PĂRTAȘ

„„*Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.*”” (2 Corinteni 6:16b)

Aici se găsește reciprocitate de interes. Fiecare aparține celuilalt. Dumnezeu este partea poporului Său, și poporul ales este partea Dumnezeului său. Sfinții găsesc în El bunul lor de seamă, și El îi socotește ca o comoară a Sa. Ce izvor de mângâiere se găsește în aceasta pentru orice credincios!

La această reciprocitate de interes se adaugă o reciprocitate de sentimente. Dumnezeu va iubi totdeauna pe poporul

Său, și ai Săi îl vor iubi.

Astăzi Dumnezeu va face totul pentru mine; și eu, ce voi face pentru El? Gândurile mele ar trebui să zboare spre El în tot timpul, căci El Se gândește la mine. Să nu mă mulțumesc numai admitând că așa trebuie să fie.

Aceasta ne conduce apoi la o părtășie binecuvântată. Dumnezeu locuiește în noi și noi locuim în El. El merge cu noi și noi mergem cu El. Neîncetat și peste tot avem însoțirea Sa. Fericită părtășie! Deci să socotesc pe Domnul ca Dumnezeul meu, încrezându-mă în El și slujindu-I cum I se cuvine. Să-L iubesc, să-L cinstesc, să mă închin Lui în Duh și adevăr, ascultându-L în toate privințele. Iată dorința inimii mele! Când voi atinge acest ideal, voi găsi cerul.

Doamne, ajută-mă! Fii Dumnezeul meu, învățându-mă să Te cunosc ca Dumnezeul meu, pentru dragostea Domnului Isus.

C.H.Spurgeon - Tezaurul promisiunilor lui Dumnezeu

„Un bătrânel împovărat de ani locuia împreună cu fiul, nora și nepotul lui un băiat de patru ani. Mâinile lui tremurau tot timpul, ochii erau încețoșați, iar pașii împleticiți. Toată familia mânca împreună la masă, însă mâinile nesigure ale bătrânului și vederea lui mai slăbită îl puneau mereu în încurcătură, vărsa laptele pe jos, iar bucăți de mâncare se rostogoleau pe covor. Fiul și nora se simțeau tot mai iritați de neajutorarea lui nu mai aveau răbdare cu el și au decis să-l mute la altă masă în colțul camerei. Acolo bu-nicul mânca singur dintr-o farfurie de lemn pentru că reușise să spargă două sau trei de porțelan.

Într-o seară chiar înainte de cină tatăl a observat că băiatul meșterește ceva pe covor. S-a apropiat și a observat că încearcă să cioplească o farfurie de lemn.

- Ce faci acolo? L-a întrebat duios tatăl? Băiatul și-a ridicat privirea și i-a răspuns la fel de duios:

- Fac un blid de lemn din care să mănânci tu și mama când voi crește eu mare. A zâmbit și s-a întors la treaba lui. O liniște apăsătoare s-a așternut în cameră și lacrimi mari și curate au început să tremure în ochii tatălui. Nici un cuvânt, tăcere deplină, dar și-a învățat lecția.”

„Astfel, dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare” Coloseni 3:12

Experiența vieții ne pune răbdarea la încercare. Durere, înfrângere, tristețe brăzdează surâsul chipurilor noastre. Drumul vieții ne poartă pe mări tulburi sau mări liniștite. Răbdarea te ajută să vâslești. Ascunde-o în sufletul tău ca pe o comoară... îți dai putere să mergi înainte. Privește lucrurile frumoase, zâmbește, zâmbetul tău aduce seninătate, bucurie

celor din jurul tău. Privește lumea cu sufletul și lasă-l să vibreze. Lumea văzută prin minte ne prezintă durere, frământare, deusolare. Frumusețea lipsește, iar fericirea-i ascunsă în frânturi inconsistente. Mintea ne arată ce nu avem, ce ne lipsește, imperfecțiunea și durerea, dar sufletul nostru poate trăi îngăduință, libertate într-o amplă fascinantă bucurie a legăturii cu Dumnezeu.

Viață-și desfășoară surâsul incandescent în fiecare clipă. Bucură-te de lumină, de foșnetul frunzelor, zâmbește și fi răbdător cu cei din jurul tău. Lasă-ți petalele sufletului să se deschidă în fiecare zi picurate de roua vieții și astfel vei putea vedea frumusețea creată de Dumnezeu.

Privește spinii și vezi trandafirii, privește apusul și vezi răsăritul. Învăță să ai răbdare și vei percepe frumusețea vieții.

Amintește-ți mereu... veghează asupra gândurilor tale, ele devin cuvinte. Veghează asupra cuvintelor tale, vor deveni fapte. Veghează asupra faptelor tale, ele vor contura caracterul tău, iar caracterul îți formează destinul. Răbdarea e însușirea de caracter a Tatălui Ceresc. **„El este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate.” Psalm 103:8.**

Purcar Anca